

[Baaga.]

tale forhøjelsen af pensionsbidraget — den forhøjelse, som er med til at skabe finansieringsgrundlaget for gennemførelsen af lovforslaget, vi her behandler.

Hvis ikke den høje regering allerede er blevet klar over det, kan jeg godt fortælle den, at der i vid udstrækning i tjenestemandskredse i hele landet i dag findes megen utilfredshed med og en ikke ringe bitterhed over, at regeringen ikke har sørget for, at tjenestemændenes forhold til folkepensionsloven og til den i vinter gennemførte lov om en tillægspension ligger fuldt oplyst samtidig med behandlingen af lovforslaget om fuld folkepension.

Henvisningen til et udvalg af disse spørgsmål og forhåndsfastsættelsen af tidspunktet for behandlingen af disse spørgsmål til senest marts 1965 tyder på, at regeringen har tænkt sig at bunke forhandlingerne om tjenestemændenes løntilgodehavende m. m. og forhandlingerne om formen for kompensationen for tillægspensionen og den fulde folkepension sammen. Hvis det bliver tilfældet, så ved tjenestemændene af bitter erfaring, hvad der vil ske; der har da også allerede fra embedsmandsside i finansministeriet været ymtet noget om, at sagerne vil havne i en lønningskommission, som så kan sidde og forhandle i årevis, inden den når til et resultat. Og imens kan tjenestemændene bare betale bidrag til en pension, som alle andre borgere uanset indkomst kan få, men som tjenestemændene overhovedet ikke aner noget om om de får andel i eller ej.

Jeg — og også mit parti — synes ikke, at en sådan fremgangsmåde hverken er rimelig eller retfærdig. En lønningskommission er der i det hele taget ikke brug for. Blot man vil efterleve lønnsloven af 1958 i praksis, er loven god nok.

Den lønudvikling, der er foregået inden for de frie erhverv i det sidste års tid, hvor grupper af lønmodtagere ved hjælp af lønglidning og visse bevægelige lønsystemer, som man kalder det, har opnået væsentlige lønstigninger, må tjenestemændene være tavse vidner til, fordi tjenestemandsgenerationerne ved forhandlingerne i forbindelse med gennemførelsen af den såkaldte helhedsløsning gik med til ikke at kræve nye lønforhandlinger optaget før i foråret

1965. I den sidste tid har der vist sig nogen uro i tjenestemandskredse over dette forhold, og der er næppe tvivl om, at mange tjenestemænd er utilfredse med den aftale, organisationslederne traf med den højtærede finansminister i foråret 1963. Dette kan imidlertid kun blive en sag inden for organisationerne alene. Aftalen er truffet, og den må selvfølgelig respekteres.

I denne aftale findes der imidlertid mig bekendt ikke noget om, hvorledes tjenestemændenes forhold skal ordnes med henblik på de to nydannelser på pensionsområdet, som dels er og dels er ved at blive gennemført, nemlig tillægspensionen og den ikke-indtægtsregulerede folkepension. Tjenestemændene har som følge heraf et rimeligt, ja, jeg kan sige et selvfølgelig krav på, at der snarest gives dem oplysning om, hvorledes deres stilling vil blive i forhold til de nævnte love. De kan ikke være tjent med at blive holdt hen i uvished måned efter måned for til sidst eventuelt at se spørgsmålene havne i en lønningskommission sammen med mange andre brændende spørgsmål vedrørende løn- og ansættelsesforhold, tjenestemandsbegrebets fremtidige status o. s. v.

Når tjenestemændene skal betale det forhøjede folkepensionsbidrag, som de gør i øjeblikket, og som de formentlig skal blive ved med at gøre helt på linje med andre borgere her i landet, så bør de også stilles lige med disse andre medborgere med hensyn til pensionsudbetalingen, ellers kommer de uvægerlig til at føle sig som en slags mindreværdig kaste inden for folket. En sådan tilstand vil så afgjort ikke blive til fordel for staten.

Et andet forhold, som stiller tjenestemændenes urimelige særstilling i et grelt lys, er de overenskomstansatte tjenestemænds stilling, når det drejer sig om tillægspensionen og den ikke-indtægtsbestemte folkepension. To tjenestemænd ansat på samme kontor, udførende det samme arbejde, betroet det samme ansvar, den ene ansat som tjenestemand, den anden som overenskomstansat lønmodtager under staten, betaler begge deres pålignede beløb til folkepension, men kun den overenskomstansatte er sikret både tillægspension og folkepension.

Denne forskelsbehandling må snarest